

Kostas Kariotakis

Visat núm. 4
(octubre 2007)

per Montserrat Franquesa i Joaquim Gestí

Kostas Kariotakis va néixer el 1896 a Trípolis, al Peloponnès. A causa de les obligacions laborals del pare —era enginyer civil—, la família es veié obligada a traslladar-se freqüentment a altres ciutats del país, com ara Atenes, Làrisa, Khanià, Kalamata. A Khanià, Creta, acabà el batxillerat, el 1913 i, des d'allí, es traslladà a Atenes per estudiar dret. Després de llicenciar-se, estudià uns anys filosofia, però aviat va abandonar la carrera per ocupar càrrecs dins l'administració pública que el van fer viatjar per diferents ciutats gregues.

Amb poc més de trenta anys i com a càstig per la seva tasca sindical dins del ministeri, fou destinat a Préveza, una ciutat de províncies molt petita aleshores, amb una vida cultural i social nul·la, on se sentí atrapat en un futur trist i sense al·licients. La malenconia i el pessimisme van adquirir dimensions tan incontrolables que el van conduir al suïcidi. La tarda del 21 de juliol de 1928 es va matar d'un tret sota l'arbre de la terrassa d'un cafè.

Kariotakis va començar a escriure poesia molt jove. El 1913, a l'edat de setze anys, publicà els primers poemes en revistes juvenils, com ara *L'Estel d'Infants*, *Hèl·lade* i *Parnàs*. El 1919 apareix *El dolor de l'home i de les coses*, un conjunt de deu poemes dividits en dues parts, «El dolor de l'home» i «El dolor de les coses». Van seguir *Sense dol* (1921), *Nepenthi* (1923) i *Elegies i Sàtires* (1927). Com a traductor va versionar diversos poetes europeus com ara Baudelaire, Heine, Mistral o Verlaine, amb una tècnica de reescriptura apropiativa que feia que les traduccions semblessin escrites originalment en grec.

La poesia de Kariotakis trenca amb la tradició megalòmana de la poesia grega dels anys vint. No obstant això, no va poder alliberar-se de la rima i el formalisme de la poesia d'aleshores. Les seves obres no parlen d'amors ideals i no usa l'estil amable de l'època, sinó que ironitzen amb els costums, la hipocresia personal i social i els grans ideals. Els materials que utilitza són la malenconia, la sàtira, la desesperació.